

Ykseys nöyryyden kautta

Muistojae: ” – – tehkää minun iloni täydelliseksi ja olkaa yksimielisiä. Liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli.” (Fil. 2:2.)

Avaintekstit:

Fil. 2:1–11;
Jer. 17:9;
Fil. 4:8;
1. Kor. 8:2;
Room. 8:3;
Hepr. 2:14–18.

Ykseydessä on voimaa. Totuuden tunteminen ei kuitenkaan ole sama asia kuin sen laittaminen käytäntöön. Me kaikki epäonnistumme joskus, huolimatta parhaista ponnisteluistamme ykseyden saavuttamiseksi. Se ei kuitenkaan ole sama asia kuin ykseyden tahallinen heikentäminen. Ei siis ole ihme, että kun Paavali jatkaa kirjoittamista filippiiläisille, hän haluaa heidän olevan sovussa ja samanmielisiä.

Paavali perustaa ykseyden tarpeellisuuden Jeesuksen opetuksiin ja esimerkkiin. Se on teema, joka toistuu koko Uudessa testamentissa ja erityisesti kirjeissä. Ykseyden puutteen alkuperä maailmankaikkeudessa juontaa juurensa yhden enkelin ylpeyteen ja vallanjanoon taivaassa, ja tämä asenne levisi nopeasti, jopa täydellisessä ympäristössä (ks. Jes. 14:12–14). Sitten se sai jalansijaa Eede-nissä samanlaisen tyytymättömyyden kautta, joka kohdistui Jumalan asettamiin sääntöihin, sekä haluun nousta korkeammalle tasolle kuin Jumala oli suunnitellut (1. Moos. 3:1–6).

Tällä viikolla tarkastelemme seurakunnan ykseyden raamatullista perustaa keskittyen erityisesti Jeesuksen hämmästyttävään itsensä alentamiseen, häntä katsomalla saamiimme opetuksiin, ja siihen, kuinka voimme kasvaa enemmän hänen kaltaisikseen.

YKSEYDEN PUUTE FILIPPISSÄ

Lue Fil. 2:1-3. Mitkä tekijät näyttävät johtaneen ykseyden puutteeseen seurakunnassa? Mitä Paavali ehdottaa ratkaisuksi?

Paavalille oli varmasti valtava pettymys nähdä, että hänen perustamansa ja rakastamansa seurakunta oli riitojen ja kiistojen repimä. Hän käyttää hyvin voimakkaita sanoja kuvaamaan ongelmia. "Itsekkyys" on kreikaksi *eritheia*. Sanaa on käytetty aiemmin Fil. 1:17 (VKR), jossa viitataan Paavalin itsekkäisiin kilpailijoihin Roomassa, jotka olivat taipuvaisia edistämään omaa asemaansa sen sijaan, että olisivat edistäneet Kristuksen asiaa.

"Itsekkyys" nousee haluttomuudesta olla Hengen ohjauksessa (Gal. 5:16; 6:8) ja, kuten Jaakob osoittaa, "missä kateus ja riidanhalu vallitsevat, on myös hillittömyyttä ja kaikenlaista pahaa" (Jaak. 3:16). "Turhamaisuus" (kreikaksi *kenodoxia*) esiintyy Uudessa testamentissa vain tässä kohdassa. Raamatun ulkopuolisessa kirjallisuudessa se merkitsee ylimielisyyttä, perusteetonta ylpeyttä ja liioiteltua itsetuntoa. Paavali käyttää läheisesti samankaltaista ilmaisuja kehottaessaan galatalaisia: "Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme." (Gal. 5:26.)

Huomaa Paavalin luettelemia ratkaisuja näihin ongelmiin:

1. *Kristus rohkaisee*. Paavali käyttää Kristuksen omaa esimerkkiä voimallisena motivoijana.

2. *Rakkaus suo lohdutuksen*. Jeesus ilmaisee jumalallisen rakkauden ja antaa meille käskyn "rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä". (Joh. 15:12.)

3. *Pyhä Henki yhdistää*. Pyhän Hengen läsnäolo luo läheisen kristittyjen välisen yhteyden, joka vallitsi jo alkuseurakunnassa (Ap. t. 2:42; vrt. 2. Kor. 13:13).

4. *Hellyys*. Näemme tämän jumalallisen ominaisuuden ilmenevän usein Kristuksen elämässä säälinä (ks. Matt. 9:36; Matt. 20:34; Mark. 1:41). Tätä kuvataan myös vertauksissa laupiaasta samarialaisesta (Luuk. 10:33) ja tuhlaajapojasta (Luuk. 15:20).

5. *Myötätunto*. Tämän ominaisuuden, josta Jeesus on esimerkki, tulee näkyä myös hänen seuraajiensa elämässä kykynä armahtaa (Luuk. 6:36).

6. *Olkaa yksimielisiä, liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli*. Millainen kuvaus! On vaikea kuvitella, kuinka Paavali voisi korostaa ykseyden tärkeyttä voimallisemmin. Paavali osoittaa, meillä tulee olla "sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli" (Fil. 2:5).

YKSEYDEN LÄHDE

Mieti tarkemmin Paavalin korostamaa ykseyttä (Fil. 2:2), jossa hän sanoo olennaisesti saman asian neljällä eri tavalla. Huomaa myös, kuinka hän keskittyy mieleen, ajatuksiin ja tunteisiin. Kun uskonnollisilla johtajilla oli tapana korostaa ulkoista käyttäytymistä, Jeesus keskittyi ajatuksiimme ja tunteisiimme. Esimerkiksi rikas nuori mies väitti aina noudattaneensa lakia. Jeesus kuitenkin koetteli hänen kiintymystään maallisiin asioihin käskemällä tätä myymään kaiken omaisuutensa, antamaan sen köyhille ja seuraamaan häntä. Jeesus sanoi myös, että se, mikä tulee sydäimestä (tai mielestä), saastuttaa ihmisen: ”Juuri sydäimestähän lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset” (Matt. 15:19) ja ”mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu” (Matt. 12:34).

Lue Fil. 2:3-4. Mitä käytännön askeleita Paavali kehoittaa ottamaan, jotta seurakunnassa vallitsisi ykseys?

Paavalin sanat ovat kuvaus nöyryydestä: nöyryyden mielisyyttä, toisten arvostamista enemmän kuin itseämme, toisten etujen huomioon ottamista eikä vain omien etujemme. Helpommin sanottu kuin tehty, eikö totta? Nämä ovat kuitenkin tärkeitä periaatteita, jotka on pidettävä mielessä kaikessa vuorovaikutuksessa. Usein keskusteluissa on taipumus keskittyä oman vastauksemme muotoiluun sen sijaan, että kuuntelisimme ymmärtääksemme, mitä toinen sanoo, ja yrittäisimme nähdä asian hänen näkökulmastaan. Usein riidat syntyvät pienistä väärinkäsityksistä, jotka voitaisiin yksinkertaisesti välttää kuuntelemalla aktiivisesti. Emme ehkä ole samaa mieltä, mutta kuunteleminen ja toisen näkökulman ymmärtäminen ovat ensimmäinen askel terveeseen viestintään ja luottamuksen rakentamiseen.

Paavali puhuu ”Hengen luomasta” ykseydestä (Ef. 4:3), joka tulisi säilyttää ”rauhan sitein” (Ef. 4:3). Jos seurakunnassa on riitoja, Pyhä Henki voi rauhoittaa tilannetta ja tuoda meille ykseyden luoden harmonian. Paavali puhuu samassa luvussa pääsystä ”yhteen ja samaan uskoon” ja ”Jumalan Pojan tuntemiseen” (Ef. 4:13). Nämä kaksi asiaa liittyvät toisiinsa. Sama usko, sama ymmärrys Raamatusta, joka kumpuaa Kristuksen ja hänen opetustensa tuntemisesta, on välttämätöntä, jotta ykseys voi vallita keskuudessamme.

Millainen itsensä kieltäminen johtaisi meidät siihen, että todella arvostaisimme muita enemmän kuin itseämme? Kuinka voimme oppia tekemään niin?

MIELEN MUOKKAA- MISTA

Yhä useammat yritykset ympäri maailmaa ovat kehittämässä teknologiaa, joka yhdistää tietokoneiden laskentatehon ihmisen aivoihin. Toisin sanoen, kytkemällä ihmismielen tietokoneeseen, tutkijat toivovat voivansa vaikuttaa ajatuksiin tietokoneen kautta. Vaikka implanttien käyttämisestä ihmisaivoissa voi olla luvassa positiivisia tuloksia, kuten epilepsian, masennuksen ja Parkinsonin taudin hoidossa, ei ole vaikea kuvitella, että niitä käytettäisiin myös pahantahtoisiin tarkoituksiin. Mielenhallinta ei voi olla kovin kaukana.

Jossain mielessä nykyisin on jo näin. Mieleemme on kuin tietokone, vaikkakin paljon järeämpi. Jatkuva tietotulva, jolle olemme päivittäin alttiina, ”ohjelmoi” mieltämme, muokkaa ajatuksiamme ja ohjaa toimintaamme. Kun uppoudumme mediaan, ihmisten maallinen ajattelutapa jättää jälkensä mieleemme, ja alamme ajatella samalla tavoin. Ikään kuin muiden ihmisten ajattelua istutettaisiin tai sulautettaisiin omaan ajatteluun.

Meillä tulee olla Jeesuksen tavoin ”hengen mieli” (Room. 8:6, VKR). ”[V]ain Jumalan Henki tietää, mitä Jumalassa on”, jonka Paavali asettaa vastakkain maailman hengen kanssa. (1. Kor. 2:11–12.) Kuka on opettajamme? Ja mitä me opimme?

Lue Fil. 2:5. Mitä mielestäsi tarkoittaa, että jollakin on Kristuksen ”mieli”?

Loppujen lopuksi voimme muuttaa mieltämme, mutta emme voi muuttaa sydäntämme; vain Jumala voi sen tehdä. Pyhän Hengen tarvitsee leikata sydämemme käyttäen ”Hengen” miekkaa (Ef. 6:17), elävää ja väkevää Jumalan sanaa, joka ”iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatukset” (Hepr. 4:12). Vain Pyhän Hengen avulla voimme todella tuntea itsemme, koska oma sydämemme on taipuvainen pettämään meidät (Jer. 17:9). Hekreankielinen ’petollista’ (‘āqov) tarkoittava sana viittaa epätasaiseen maahan, joka saa meidät kompastumaan; laajemmassa merkityksessä se tarkoittaa mutkikkaita, kieroutuneita ja vääriä ajatuksia. Meidän on muututtava ja uudistuttava mieleltämme, jotta voimme ”arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielenensä mukaista ja täydellistä” (Room. 12:2).

Miksi on niin tärkeää, että noudatamme sitä, mitä Paavali sanoo meille: ”Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.” (Fil. 4:8.)?

KRISTUKSEN MIELI

Muhammad Ali sanoi kerran: "Minä olen suurin." Elokuussa 1963, kuusi kuukautta ennen kuin hän voitti maailmanmestaruuden nyrkkeilyn raskaassa sarjassa, hän julkaisi jopa levyn nimeltä "I Am the Greatest" (Minä olen suurin). Ali oli epäilemättä suuri urheilija, mutta hän ei ollut esimerkki, jota pitäisi seurata, jos joku haluaa olla Kristuksen mielen mukainen.

Sitä vastoin Jeesus oli täysin synnitön. Vaikka häntä koeteltiin "kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin" (Hepr. 4:15), hän ei koskaan tehnyt syntiä, ei edes ajatuksissaan. Siitä huolimatta Hepr. 5:8 sanoo: "Vaikka hän oli Poika, hän joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus." Jeesuksen alistuminen Isän tahtoon oli aina täydellistä. Ei ollut hetkeä, jolloin hän olisi kieltäytynyt alistumasta, vaikkei se epäilemättä ollut monta kertaa helppoa.

Lue Fil. 2:5-8, jota jotkut pitävät Raamatun voimaissimpana ja kauneimpana tekstinä. Mitä Paavali sanoo tässä meille? Mitä nämä sanat tarkoittavat? Mikä tärkeintä, miten voimme soveltaa tässä ilmaistua periaatetta omassa elämässämme?

Jeesus, joka on Jumalan kanssa yhdenvertainen, joka on Jumala, ei vain tullut ihmisen kaltaiseksi, vaan orjaksi (kreik. *dūlos*, "palvelija", "orja") ja uhrasi itsensä meidän syntiemme vuoksi! Toisaalla Paavali sanoo, että Jeesus tuli "kirotuksi meidän sijastamme" (Gal. 3:13). Jumala, meidän Luojamme, kuoli ristillä ollakseen myös meidän Lunastajamme, ja sen tähden hänen piti tulla kirotuksi meidän sijastamme.

Kuinka voimme ymmärtää, mitä tässä sanotaan? Entä kuinka voimme mitenkään tehdä sen, mitä nämä tekstit käskivät meidät tekemään, eli että olisimme yhtä halukkaita nöyrytykseen ja uhraamaan itsemme muiden hyväksi?

Jeesus sanoi: "Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija. Sillä joka itsensä korottaa, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan". (Matt. 23:11-12.) Tämä heijastelee sitä, mitä Paavali kehotti meitä tekemään Fil. 2:5-8.

Paavali ilmaisi tässä voimallisemmin sen, mitä hän oli aiemmin sanonut siitä, ettei mitään pidä tehdä "itsekkyydestä tai turhamaisuudesta" (Fil. 2:3).

Kuinka meidän tulisi vastata siihen, mitä Kristus on tehnyt meidän puolestamme? Mikä vastaus voisi olla Kristuksen tekojen arvoinen, paitsi ehkä se, että polvistumme ja palvomme? Miksi on niin väärin ajatella, että omilla teoillamme voimme lisätä jotakin siihen, mitä Kristus on jo tehnyt puolestamme?

JUMALISUUDEN SALAISUUS [VKR]

1. Kor. 8:2 on suosittu jae: "Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hänellä ei vielä ole oikeaa tietoa." Ei ole olemassa sellaista asiaa, josta tietäisimme kaiken. Voimme aina oppia jotain uutta mistä tahansa. Kuinka paljon enemmän tämä pätee ikuisiin tosiasioihin, jotka liittyvät jumaluuteen ja Jeesuksen ihmiseksi tulemiseen? Paavali viittaa usein Kristuksen hämmästyttävään itsensä alentamiseen, kun hän tuli ihmiseksi. Se on aihe, jonka käsittämiseen täysin ei riitä edes ikuisuus.

Lue Room. 8:3; Hepr. 2:14-18 ja Hepr. 4:15. Mikä oli ominaista sille, että Jeesus alensi itsensä ja tuli ihmiseksi?

Kuinka oli mahdollista, että ikuinen Jumalan Poika pystyi Pyhän Hengen vaikutuksesta (ks. Luuk. 1:35) tulemaan Marian kohtuun? On mahdotonta käsittää täysin, kuinka ääretön ja ikuinen voi yhtäkkiä tulla kuolevaiseksi ihmiseksi. Tämä on sen ydin, jota Paavali kutsuu "jumalisuuden salaisuudeksi". (1. Tim. 3:16, VKR.)

Paavali käsittelee tätä itsensä alentamista kauniissa Filipiläiskirjeen 2. luvun ylistyslaulussa joiltain osin perusteellemmin kuin muualla Raamatussa.

- Hänellä "oli Jumalan muoto" (Fil. 2:6). Sana *morfē* (muoto) viittaa hänen jumalalliseen olemukseensa, siihen, että Jeesus oli Isän kanssa yhdenvertainen (vrt. Joh. 1:1).
- Hän "luopui omastaan" (Fil. 2:7). Meille käsittämätön Jeesuksen olemus, ja että hän luopui oikeudestaan käyttää jumalallisia etuoikeuksiaan - jotta hän voisi tulla todelliseksi ihmiseksi ja joutua kiusaukseen kuten me - on hämmästyttävää.
- Hän "alensi itsensä" (Fil. 2:8). Ottaessaan ihmisen olemuksen Jeesus siirtyi universaalista kaikkivaltiuudesta täydelliseen palvelemiseen, mikä on Luciferin tavoitteen vastakohta.
- "- - kuolemaan asti, ristinkuoleman asti." (Fil. 2:8.) Ei ollut häpeällisempää tapaa kuolla kuin se, jonka Jeesus valitsi ja oli suunnitellut yhdessä Isän kanssa rauhan neuvossa (Sak. 6:13, VKR). Tämä oli havainnollistettu etukäteen. Mooses nosti käärmeen korkealle autiomaassa (4. Moos. 21:9; Joh. 3:14). Tämän kuvauksen mukaisesti Jumala siirsi kaikki meidän syntimme Kristukseen, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden (2. Kor. 5:21).

Kuinka keskittyminen siihen, mitä Jeesus teki puolestamme ristillä - ristin näkeminen esimerkkinä antautumisesta ja nöyryydestä - voi ja kuinka sen pitäisi tehdä meistä nöyrempiä ja alistuvampia Jumalalle?

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Kaikki se isällinen rakkaus, joka on kulkenut sukupolvelta toiselle ihmisten sydämissä ja kaikki ne hellyyden lähteet, jotka ovat auenneet ihmisten sisimmässä, ovat vain kuin pieni puro rajattoman valtameren rinnalla, kun niitä verrataan Jumalan äärettömään ja ehtymättömään rakkauteen. Kieli ei voi sitä lausua eikä kynä kuvata. Voit mietiskellä sitä joka päivä elämässäsi ja tutkia Raamattua ahkerasti ymmärtääksesi sitä. Voit valjastaa jokaisen Jumalan sinulle antaman voiman ja kyvyn pyrkiessäsi käsittämään taivaallisen Isän rakkautta ja myötätuntoa. Ja silti se yhä ulottuu äärettömyyteen. Voit tutkia sitä rakkautta aikakausten ajan. Silti et voi koskaan täysin ymmärtää Jumalan rakkauden pituutta ja leveyttä, syvyyttä ja korkeutta siinä, että hän antoi Poikansa kuolemaan maailman puolesta. Edes ikuisuus ei riitä paljastamaan sitä täysin. Kuitenkin kun tutkimme Raamattua ja mietiskelemme Kristuksen elämää sekä lunastussuunnitelmaa, nämä suuret aiheet avautuvat ymmärryksellemme yhä enemmän." (5T 740.)

"Kun saamme koulutusta, niin kuin Mooses sai Kristuksen koulussa, mitä me opimme? Pöyhkeilemäänkö? Ylpeilemään itsestämme? Ei suinkaan. Mitä enemmän opimme tässä koulussa, sitä enemmän edistymme nöyryydessä ja vaatimattomuudessa. Meidän ei pidä kuvitella, että olisimme jo oppineet kaiken tietämisen arvoisen. Meidän tulee käyttää parhaalla mahdollisella tavalla ne lahjat, jotka Jumala on meille antanut, jotta kun meidät muutetaan kuolevaisista kuolematomiksi, emme jätä taaksemme sitä, mitä olemme saavuttaneet, vaan voimme kantaa sen mukanaamme tuonpuoleiseen. Läpi ikuisuuden loputtomien aikakausten Kristus ja hänen lunastustyönsä ovat se aihe, jota tutkimme." (Ms 36, 1885.)

Keskustelunaiheita:

1. Millä tavoin olet itse kokenut Jumalan rakkauden todellisuuden? Keskustelkaa eri tavoista, joilla olette oppineet tuntemaan ja kokemaan hänen rakkautensa.
2. Mitä tarkalleen tarkoittaa, että Jeesus tuli "ihmisten kaltaiseksi" (Fil. 2:7)? Vertaa Room. 8:3. Keskustelkaa näistä jakeista toistensa valossa.
3. Mitä haasteita on ykseydelle sinun lähialueesi seurakunnassa? Olivatpa ongelmat mitkä tahansa, miksi halu olla nöyrä, olla tekemättä mitään "itsekkyydestä tai turhamaisuudesta" (Fil. 2:3), olisi hyvä tapa ainakin aloittaa ongelmien käsitteleminen?